

Understøttelser ydede, uden at virke som Fattighjælp, til de Personers Familier, som indtoges i Sanatorierne og Plejestiftelserne. Det er de tre Foranstaltninger, man maa komme til i deres fulde Udstrækning, og som man uafviselig vil komme til, naar Sagen skal tages op som en Statssag og gennemføres paa Statskassens Regning — eller paa Kommunernes Regning, thi den tredie Opgave maatte jo blive en kommunal Sag. Der blev nu, saa godt som det lod sig gøre med de forhaandenværende Oplysninger, i Justitsministeriet gjort en Beregning over, hvad Udgiften vilde være til en saadan i sit fulde Omfang udført Foranstaltning, og der blev regnet med meget smaa Tal for at være paa den sikre Side — alt for smaa efter min Overbevisning. Der regnedes med, hvad der den Gang forelaa, og der foreligger jo, som den sidste ærede Taler med Rette sagde, ingen fuldstændig og betryggende Statistik i saa Henseende. Det faste Udgangspunkt, man havde, var, at der aarlig dør omtrent 6,000 Mennesker af Lungetuberkulose i Danmark. Altsaa, hvert Aar 6,000 Aspiranter enten til Sanatorierne eller til Plejestiftelserne. Regnede man saa, at 1,000 af disse, hvad der vistnok var alt for meget, vare i Stand til at afholde Udgifterne selv, og regnede man, at Halvdelen maatte falde paa Plejestiftelserne og omtrent Halvdelen — det oplystes nemlig af Professor Engelsted, at omtrent Halvdelen kunde vente at faa Bedring i deres Tilstand — paa Sanatorierne, saa var det Minimum af ubemidlede Personer, der aarlig maatte skaffes Plads til, altsaa 2500, idet man forudsatte, hvad der ogsaa støttede sig til Professor Engelsteds Udvikling, at Gennemsnitstiden, hvori de maatte være paa Sanatoriet, var et Aar. Der maatte altsaa skaffes Plads til 2500 lungetuberkuløse Personer. Naar man saa skulde regne, hvad Udgifterne til Anstaltens Tilvejebringelse vilde blive, havde man et Udgangspunkt i det foreløbige Forslag, som den Gang forelaa for Københavns Kommune, hvorefter Udgifterne vare beregnede for en Anstalt paa 68 Patienter til 429,000 Kroner. I Forslaget i dets endelige Skikkelse stiller Forholdet sig saaledes, at Anstalten er beregnet til 63

Mænd og 56 Kvinder, og Udgiften, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte, er sat til 550,000 Kr., det vil sige 4,622 Kr. pr. Patient. Dette er naturligvis dyrt, men det er jo fuldstændig klart, at et saadant Sanatorium maa være udrustet med alle de tekniske Fuldkommenheder, som Lægekunsten er i Stand til at tilvejebringe med Hensyn til Behandlingen, ligesom det maa blive dyrt ogsaa af de Grunde, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte, og det jo ikke paa nogen Maade kunde tænkes, at man vilde oprette en mindre kostbar Anstalt, fordi den skulde være for ubemidlede.

Efter denne Beregning, man den Gang gjorde, vil det for 2,500 Personer, som rimeligvis er langt under det, der vil blive Tale om, føre til en Udgift af 16 Millioner Kroner til Anstaltens Tilvejebringelse. Efter den sidste Beregning for Københavns Kommune, vil det blive et Par Millioner Kroner mindre. Det var altsaa Udgifterne til Sanatorierne.

Hvad Plejestiftelserne angaar, regnede man ud, at den aarlige Gennemsnitsbelægning vilde blive 1,000 Patienter. Idet man nu regner med et noget mindre Udgiftsbeløb, nemlig omtrent 4,000 Kr. pr. Patient — thi ikke alle de Foranstaltninger, som kræves paa Sanatorierne, ville her være nødvendige — saa kommer man til et Beløb af 4 Millioner Kroner som Tillæg for Tilvejebringelsen af disse Anstalter, altsaa tilsammen henved 20 Millioner Kroner.

Hvad Driftsudgifterne angaar, tog man til Udgangspunkt Udgiften pr. Patient paa Sindsygeanstalterne. Og den Anstalt, hvor Driften var billigst, og hvor der udelukkende er 3die Klasses Patienter, nemlig Viborg Anstalt, viser en Udgift pr. Patient af 469 Kr. aarlig. Det bliver altsaa tilsammen for 2500 Personer en aarlig Driftsudgift af 1,172,500 Kr. Regner man saa herfra, hvad Patienterne paa Sindsygeanstalterne gennemsnitlig selv yde, nemlig 146,563 Kr., saa bliver det noget over 1 Million Kroner i aarlige Driftsudgifter paa Sanatorierne, hvilket endog var noget mindre end det, Professor Engelsted havde regnet. Dertil vilde saa yderligere komme